

I det omvendte – og efter Justitsministeriets opfattelse mere realistiske – tilfælde, hvor kommissionens beretning først forelå efter afslutningen af en straffesag ved domstolene, måtte man efter Justitsministeriets opfattelse også spørge, hvilket nærmere formål beretningen skulle tjene:

Hvis beretningen i denne situation gav udtryk for det samme billede af de undersøgte forhold som domstolene, ville det således kunne gøres gældende, at undersøgelsen måtte anses for helt overflødig. Hvis beretningen omvendt gav udtryk for et andet billede, ville det som følge af det ovenfor anførte – og efter Justitsministeriets opfattelse med rette – kunne gøres gældende, at det i alle tilfælde var domstolenes vurdering af hændelsesforløbet, der måtte tillægges afgørende betydning, og at kommissionens beretning derfor ikke ville kunne lægges til grund for videre analyser og konklusioner i sagen.

Sammenfattende er det derfor Justitsministeriets opfattelse, at en ordning som den beskrevet må anses for uegnet til at opnå det, som efter loven om undersøgelseskommissioner er et hovedformål med en kommissionsundersøgelse, nemlig over for regeringen og Folketinget mv. at skabe klarhed over et hændelsesforløb.

Det kan efter Justitsministeriets opfattelse ikke afvises, at en afgrænsning af undersøgelseskommissionens opgave – f.eks. således at kommissionen i det omfang der ved et eventuelt anklageskrift rejstes tiltale mod en person for forhold vedrørende Farum Kommune ikke skal undersøge, hvilken rolle vedkommende har haft med hensyn til det eller de forhold, der er omfattet af tiltalen – i et vist omfang kan afbøde nogle af de netop anførte betænkeligheder.

Efter Justitsministeriets opfattelse ville der imidlertid – også med en sådan afgrænsning – fortsat være en væsentlig risiko for, at undersøgelsen vil være egnet til at skabe usikkerhed og uklarhed og dermed besværliggøre klarlægningen og analysen af Farums-sagens forskellige perspektiver og problemstillinger.

3.3. Endvidere rejser beslutningsforslaget efter Justitsministeriets opfattelse væsentlige principielle spørgsmål i forhold til de berørte enkeltpersoner.

I den forbindelse kan det bl.a. fremhæves, at de implicerede personer sideløbende ville kunne komme til at afgive forklaring om de samme eller nært forbundne forhold for forskellige myn-

digheder og efter forskellige regelsæt. Det ville herunder kunne være meget vanskeligt for en person, der er inddraget i straffesagen ved domstolene, at vurdere og overskue, om en forklaring for undersøgelseskommissionen – vedrørende f.eks. generelle spørgsmål om proceduren for behandling af visse sager i kommunen – ville kunne belaste den pågældende under straffesagen, og om den pågældende derfor skal påberåbe sig sin ret efter loven til ikke at afgive forklaring for kommissionen.

3.4. Som anført under pkt. 1 lægges der i beslutningsforslaget op til, at kommissionen skal undersøge alt, hvad der »har samfundsmæssig relevans i Farum-sagen«, herunder en række nærmere angivne problemstillinger.

Efter Justitsministeriets opfattelse giver det anledning til betydelig tvivl, om en sådan beskrivelse af kommissionens opgaver i et kommissorium ville være i overensstemmelse med § 1, stk. 1, i lov om undersøgelseskommissioner, hvorefter en undersøgelseskommission kun kan nedsættes med henblik på undersøgelse af »nærmere bestemte forhold«. Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at det vil være muligt at finde en teknisk løsning på dette spørgsmål.

4. Som det fremgår, giver beslutningsforslaget efter Justitsministeriets opfattelse anledning til en række principielle og vanskelige spørgsmål.

Justitsministeriet finder i den forbindelse navnlig grund til at fremhæve, at en række afgørende hensyn taler mod den ordning, der lægges op til i beslutningsforslaget, hvorefter forhold i Farum-sagen, som er genstand for statsadvokatens efterforskning og eventuelt senere vil blive genstand for en straffesag ved domstolene, også vil skulle undersøges af undersøgelseskommissionen

Det kan i den forbindelse bl.a. nævnes, at loven om undersøgelseskommissioner bygger på en klar forudsætning om, at der ikke bør iværksættes kommissionsundersøgelser af forhold, som kan belyses tilfredsstillende af de almindelige undersøgelsesorganer, herunder politiet og anklagemyndigheden, at statsadvokaten i den foreliggende sag allerede er i gang med en omfattende efterforskning, at der i givet fald måtte antages at ville blive tale om betydelige vanskeligheder i forhold til statsadvokatens muligheder for hurtigt og effektivt at færdiggøre sin efterforskning af sagen, således at der snarest muligt